

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 100.

W NIEDZIELĘ DNIA 15. GRUDNIA 1799.

Z Wiednia d. 7. Grudnia.

We środę d. 27 listopada J. C. K. M. raczył przypuścić do pierwszej audyencji mianowanego na ministra przy tutejszym Cesarskim dworze od Xcia Jmć Haisen-Darmstadt, tajnego legacyi konsyliarza barona de Braun i przyjąć od niego list zaufalny. --- Filip Geiger sędzia państwa Lipy w Temeszkim komitacie, przystawił z patriotycznej swej gorliwości jednego rekruta do ochotników Wurmsera, dał mu 200 ryń. na rękę i obowiązał się procz tego, gdyby ten człowiek był raniony lub z powodu wieku nie był do służby zdatny, utrzymywać go do śmierci. Za ten uczynek zostało mu przez Węgierską nadworną kancelaryą najwyższe ukontentowanie oświadczone. — D. 12 listopada odany został Królewskiemu poborcy w cyrkule Hermannstadt, Walentemu Kilsling, na nadgródę jego zastug, na ratuszu Hermannstadt w przytomności magistratu z zwyczajnymi uroczystościami złoty Medal od J. C. K. Mci. D. 14 z podobnem uro-

czystościami oddany został kapitanowi Jędrzeiowi Filtsch przez P. barona Seeberg, w przytomności rady Siedmiogrodzkiej, złoty medal od J. C. K. Mci, za dany na dobrowolną ofiarę własny dom w mieście Voyda Hunyad. — D. 28 umarł w Pradze Franciszek Józ hrabia Pachta, baron na Raibhofen, w 80 roku wieku swego, przeżywszy kraini z największą zaletą 55 lat, doszedł stopnia najwyższego sędziego, z którego przed kilku laty z przyczyny jego wieku na łaskawy chleb przeszedł.

W oczekiwaniu iaki przyniesie skutek wyprawa W. Wezyra wraz z Sidney Smith w Egipcie, wartą tu być umieszczonemi ważne czynności generała Buonapartego, z niejakim obśmianiem o pracach ustanowionego przez niego w Kairze instytutu narodowego.

Generał Andreossi ukończył jeszcze d. 23 października 1799 użalenie, zgłębienie i kartę z niemną trudnością i niebezpie-

czeństwem morza Egipskiego, kazawszy koptów i mużnłmański. Saviani zbierał przeszło na 45,000 sążni zmierzyć łańcuchem brzeg iego. Po ukończeniu tego rekognoskowania wyjechał znowu jenerał Andreofsi z ob. Berthollet dla uważania solnych jeziorow. Te znaleziono w tak do brym gatunku, iż mogą być wybornym przedmiotem handlu.

Buonaparte ustanowił tymczasem w Kairze instytut, założył bibliotekę, kazał chemiczne laboratorium zrobić, wyznaczył potrzebne na utrzymanie iego pieniądze i wysłał uczonych na podroże w te części kraju, gdzie stanowisko iego armii zaręczało im bezpieczeństwo do wykonania iego zleceń. Nouet i Machaim oznaczyli szerokość Alexandryi, Kairu, Salchiechy, Damiety, Suez &c. Peyre i inni budownicy rozmierzili kanał Suez. Lefebre i Malus uważali kanał Moes. Lefebre i Bouchard towarzyszyli jenerałowi Andreofsi w uważaniu jeziora Menzaleh. Peyre i Girard zrobili plan Alexandryi. Lanorey uważał kanał Abumaneg, miał procz tego dozór nad robotami około kanału Alexandryjskiego. Geoffroi uważał owady jeziora Menzaleh i ryby Nilu, a Delille rośliny niższego Egiptu. Arnolet i Champy znaydowali się przy wyprawie do czerwonego morza; dla czynienia postrzeżeń i roztrząsania minerow udali się do Kofsir. Girard miał zlecone sobie kanały wyższego Egiptu. Denou iedził w Fayum i wyższym Egipcie dla odrysowania pamiętników. Dutertre odrysował pamiętniki Alexandryi i Kairu. Conte założył mechaniczny warsztadt, wybudował wiatraki i wiele innych nowych dla Egiptu machin. Beauchamps i Nouet zrobili pięcioraki kanendarz, republikancki, rzymski, grecki,

motyle i robaki pustyni i Syryi. Coztat wydawał dziennik. Fourier, sekretarz instytutu był Francuzkim kommissarzem przy dywanie. O Monge i Bortholet nie wspominaia; oni byli wszędzie, za trudniał się wszystkim, byli autorami wszystkiego, co tylko do pomnożenia umiejętności służyć może. — D. 30 grudnia 1798 udał się sam Buonaparte z Suez wzdłuż czerwonego morza na północ; o półtrzeci mili od Suez znalazł ostatki wniścia do kanału. Szedł nim 4 godziny; przepędził noc w twierdzy Abgeroud, drugą d. 31 o 10 godzin w pustyni, trzecią d. 1 stycznia 1799 w Belbeis. D. 3 stycznia udał się z tamtąd do Oasis w Honarek, natrafił tam znowu ślady kanału Suez przy wniściu w uprawione i zalane pola Egiptu; szedł niemi kilka godzin, potem wysłał inżyniera Peyre do Suez, kazał mu z tamtąd udać się z znacznym okryciem do kanału, dla odrysowania go geometrycznie i wymierzenia wysokości wody. To działanie może rozwiązać zagadkę iednego z naywiększych i nayużyteczniejszych dzieł świata.

Z Londynu d. 26. Listopada.

Przybycie z Paryża do Londynu kapitana Swinburne, adiutanta jenerała Knox dało powód do pogłoski, iż konsulowie Francuzcy uczynili naszemu rządowi propozycye do pokoju: lecz dotąd nie możemy co innego wnosć (jak, że iego poselstwo ściga się iedynie do woyskowości. Przywiósł on wiadomość, że jenerał Don jest zamieniony. Jenerał Knox nie powróci pierwey z Francyi poki mające być wydane 8000 ięncow nie przybędą do Francuzkich i Hollenderskich portow.

Prezydent Londyński zapewnił na nowo publiczność, iż pogłoska o wprowadzeniu morowej choroby jest zupełnie zmyślona. — Dzisiejsza dworska gazeta mieści w sobie rozkaz, żeby wszystkie okręty przybywające z Lewantu odbywały kwarantany.

Don Francisco, w uk Hiszpańskiego admirała Mazaredo, z wielu innemi podejrzanemi osobami z Lizbony przybyłemi, zostali tu z rozkazu Xcia Portland aresztowanemi. Papiery ich i rzeczy zostały od officialistow policyi w ich domach zabezpieczone. Byli już słuchanemi i poty będą w więzieniu trzymanemi, poki się przyczyna ich aresztu nie wyjaśni. — Pewni Irlandczycy zostali do więzienia Kilmainham zaprowadzeni. Ominiono z nimi Dublin dla uniknienia natłoku ludu. W Dublinie miano wiele osób odkryć, na które nie było dotąd porozumienia, że do ostatniego buntu należały.

Zniesienie blokady od Hollenderskich portow i pozwolenie naszym kupcom prowadzenia tam towarow na neutralnych okrętach, jest powodem do wielu spekulacyi handlowych; lecz dotąd nie ieszczenie wyładowano, z obawy żeby Francuzi nie konfiskowali iak dawniej Angielskich towarow. — Pruski poseł baron Jakobi przybył tu z swoją świtą z Berlina. — Francuzcy ienicy, w Anglii odbierają zmniejszoną żywność, ponieważ przysiężone na ich utrzymanie pieniądze nie przychodzą. Ostatni wexel przed 2 miesiącami był na 190,000 f. szt. które ledwie wystarczyły na zapłacenie zaległego zółdu.

Ponieważ tego roku lichy był urodzaj, a czas do siewu bardzo niepogodny, podnosi się cena zboża i chleba coraz bar-

dziej, tak dalece, że ubogi człowiek nie będzie w krotce w stanie kupić sobie chleba. Proponowano rządowi ustanowienie ceny, czyli maximum, nad którą chleb nie ma być drożey sprzedawany. Gorzelnikom zakazano używać zboża chlebowego na palenie wódki. — Jenerał Abercrombie przybył do Edimburga. Batawski admirał Story znajduje się na słowo honoru w Jar-mut; przybył na okręcie admirała Mitchell Jsis. — Xzę Wallii dawał niedawno dla hrabiego Artezyi ucztę, na którą Szadnuder, Xzę Klarencyi, Xzęta Bourbon i Montemar, arcybiskup Narbonne, hrabia Vaudreuil, margrabia Vibal, PP. Windham, Popham, Paget &c. zaproszeni byli.

W sobotniej dworskiej gazecie jest umieszczony list jenerała leytnanta Pultney do podpułkownika Hoppe, z kutru Swan, pod d. 20 listopada na morzu, w którym donosi o zupełnym opuszczeniu d. 9 listopada przez woyska Angielskie i Rosyjskie północney Hollandyi, tudzież o odplynieniu wszystkich wojennych i przewozowych Angielskich okrętów z Texel. " Wszystko, co należało do armii (mowi na końcu w tym liście) zostało zabrane, procz nie wielkiej części zepsutych żywności, kilku wozow i 300 zaprzęgowych koni nie wielkiej wartości, na które nie było miejsca na okrętach; ostatnie mogły jedynie być sprzedane, lecz tak małego były szacunku, iż uznałem za rzecz przyzwoitszą dać ich magistratowym osobom mieysc, w których armia stała, żeby ich między mieszkańcow rozdali, którzy z powodu nieoddzielnych od wojny skutkow ucierpieli. Kilka wschodnio-indyjskich Hollenderskich okrętów, których nie mogliśmy z sobą zabrać, zostały przez maytków kapitana Bo-

var, żeby ich nieprzyjacieli na wojenne okręty nie uzbroił, zupełnie nie zdaniem do służby uczynione. Zamiar dochowania jak najszybciej artykułów zawartej między Xciem Jorku i generałem Brune ugody, był na przeszkodzie wysadzenia ich na powietrze, ponieważ nie mogło być skuteczne, bez naruszenia żeglugi na Nieuwen Diep. Wice admirał Dickson, równie jak i czyniliśmy wszystko dla zachowania się tak w tej mierze, jak w innych względach stosownie do ugody, i muszę Francuzkim generałom oddać sprawiedliwość, że równie zdawali się być powodowani uczuciami. Nim opuściliśmy Helder, zaspokoiliśmy, stosownie do instrukcji Xiążęcia Jorku wszystkie słuszne pretensje mieszkańców kraju, który nasza armia zajmowała, i mogę z ukontentowaniem powiedzieć, iż mało znajdzie się pretensy, którychby nie zaspokoili.

James Pultney.

"P. S. Przed Texel zostawione zostały trzy wojenne okręty, dla ostrzeżenia każdego Angielskiego okrętu, iż opuściliśmy ten port. Od Francuzkiego generała pozwolone zostało, jeżeliby który przed końcem tego miesiąca tam zawiązał, co łatwo się stać może, iż będzie mógł nazad odpłynąć."

W długim dodatku znajduje się korespondencya między Xciem Jorku i generałem Brune d. 15 października przed zawarciem kapitulacji zasła. Pokazuje się z niej, że Xz Jorku niechciał w żaden sposób w negocyacye względem powrota Hollenderskiej floty wchodzić, i że generał Knox miał już rozkaz zerwania negocyacji, jeżeliby się przy tym upierano. Generał Brune odebrał na początku list od

Batawskiego dyrektoryatu, w którym poradowano za nieodmienny warunek powrocie floty. Wspomniany generał żądał najprzód 15,000 łoćców, ale skończyło się na 8000. Xiążę Jorku nie chciał tylko na 5000 zezwolić.

Fregata Anson popłynęła znów z bronią i amunicją do Fraccutkich brzegów dla wsparcia szuanów. Z Jarmut donoszą, że jeden z naszych okrętów od 50 armat, ładowny wojennymi sprzętami, w wartości 30,000 f. szt. zatopił się, ale lud przecię wyratowany został. — Kapitan Trowbridge został na godność barona W. brytanii wyniesiony. — W Irlandyi wyznaczono nadgrody na wprowadzenie pszenicy i maki.

Xz Jorku zatrudnia się teraz planem wynadgrożenia zastużonych żołnierzy. Pierwsi 12 żołnierzy, którzy zabrali na placu boju armatę mają otrzymać 50 f. sz. i dożywotnią pensyą w nadgrode. — Zapewniam, iż dobre porozumienie między naszym i Petersburskim dworem, z przyczyny nie udanej się do Hollandyi wyprawy, wcale nadwężonym nie zostało, ponieważ zyskanie Batawskiej floty znacznie odbiła poniesioną stratę. — Papiery stoją dziś 61¹/₂ za sto.

Z Paryża d. 22. Listopada.

D. 17 t. m. wydali konsulowie w uskutecznieniu ustawy d. 10 zlecającej im przywrocenie wewnątrz spokojności, następujący wyrok: Art. 1. Następujące osoby: Dustrem, Arena, Marquezy, Truc, bywsi reprezentanci; Felix Lepelletier, Karol Hefse, Scypion du Pouve, Gagny, Melsard, Fournier, Girand, Fihuet, Bosch, Boyer, Vanhek, Jorry, Brutus Maignet, Marchand, Gabriel, Mamin, Sabathier,

Clemence, Marné, Jourdeuil, Metge, Mourgoing, Corchant, Maignant, Henriot, Lebois, Soulavie, Dubreuil, Didier, Lamberté, Daubigny i Xawery Adouin, mają grunt rzeczypospolitey opuścić, udać się do Rochefort, ażeby z tamtąd zawiezieni byli do Guiany. Osoby niżej wyrażone: Briot, Antonelle, Lachevardiere, Poulain Grandpre, Grandmaison, Tallot, Quirot, Daubermesil, Frison, D clerq, Jourdan, z depar. wyż. Vienne, Lesage Senault, Prudhon, Groscafsand Dorimond, Guesdon, Julien z Tulozy, Santonax, Tilly bywszy sprawujący interessa w Genui, Stevenotte, Gastsing, Bouvier i Delbrel, mają się udać do Rochefort, ażeby potym w takie miejsce tego departamentu zaprowadzeni i aresztowani być mogli, iakie minister policyi wskaże. Art: 3. Od czasu ogłoszenia tego wyroku osoby wyrażone w dwóch poprzednich artykułach będą miały odebrane prawo własności, która im nie będzie powrocona, aż na autentyczny dowód o ich przybyciu niniejszym wyrokiem wskazanym. Art: 4. Podobnie będą pozbawieni tego prawa, ci, którzy opuszczą miejsce, na które przybędą, lub do którego będą wyprowadzeni. Niniejszy wyrok będzie do dziennika praw wpisany, ministrowie policyi ogólney, marynarki i skarbu obowiązani są, każdy co do niego należy dostrzegać i zapewnić jego skutecznienie.

Pod: *Sieyes, Roger Ducos, Buonaparte.*

Z skazanych tych na wygnanie jakobinow, którem przypisują spisek nie wielu jest dotąd aresztowanych. Ci co nie są do Guiany skazani będą iak słyhać na wyspę Rhe przewiezieni. Z resztą to wyprowadzenie nie małe tu sprawiło wrażenie, iako

mające podobieństwa do 18 fructidora. Jorry, który dawniey Talleyranda Perigord oskarżał, znalazł się iako jenerał adiutant przy armii Renu. Dustrem ma 11, Stevenotte 10, Didier 7 dzieci, Lesage Senault jest starzec, Jourdan zaś ma bitwę przy Fleurus za sobą &c.

Minister zagranicznych związkow, ob. Reinhard, napisał pod d. 13 t. m. następujący list o zasłęty tu odmianie do ministrów zagranicznych: "Moi Panie! Mam honor donieść W Panu, iż konsulowie oświadczą rządowi rządzey Francuzkiey. Stosunki polityczne Francyi zinnemi ludami i stosunki dyplomatyczne iey rządu zinnemi rządami będą te same, tylko widoczne połączenie zdań, wsparte światłem, dzielnym i iednomyślnym kierowaniem, które utrzymują publiczną siłę i przez które los rządzey Francuzkiey na przyszłość zapewniony będzie, muszą podnieść u obcych rządow szacunek politycznych związkow, które ich z nami łączą." Tenże minister wydał okólnik do Francuzkich agentow zagranicą, w którym przytocza błędy konstytucyi roku 3 zbliżającej się do upadku samey przez siebie. Na końcu dodaje: "Dotoż troskliwie w Twym doniesieniu, iak konieczną jest rzeczą żeby dla zapewnienia Europie chwalebne go i trwałego pokoju, oświadczenie, którym kończę mój list do zagranicznych ministrów, wszędzie znalazło mocne przekonanie, iak zaufanie w wierze, siłę i sprawiedliwość rządu rządzey zawsze wyrownawa jego ustawicznym i szczerem życzeniom do pokoju i wierze, z którą niedmienie chce zachować swoje przyrzeczenia."

Ob. Latude, który 35 lat w bastylii siedział, wydał teraz pismo o sposobach

przywrocecia publicznego kredytu w Francyi. — Konsul na którego dziana prezydencya przypada nie opuszcza palacu przez 24 godzin. Co rano odbiera kommandant Paryża i miejscowic doniesienie z sekretaryatu konsulow, do którego się w tym dniu udawać maia. Jen. Brune jest tu w krotce spodziewany. — Dla ulzenia pracy do bieraią sobie kommissye prawodawcze członki z ciata prawodawczego. — Konsul Buonaparte (mowi Przyjaciel ustaw) którego często spaceruiącego opisuią, nie wyszedł dopiero raz z palacu Luxemburg dla obejrzenia botanicznego ogrodu, gdzie się z sławnym Daubenton rozmowił, poświęcając się cały publiczney pracy i będąc zatrudnionym przywrocciem zwycięztwa lub pokoju. — W Bordeaux gdzie z radością przyjęto nową rewolucyą uczyniono iuż względem włożonego embargo niektóre wylatki, a szczególicy względem Amerykańskich i Lubeki okrętow, którym pozwolono odpłynąć. Wszyscy uwięzieni Amerykanie w Bordeaux są wypuszczeni, i na nowo rośnie nadzieia, iż z poiaocną Ameryką będzie zawarty pokoy. — Znany Mamin, który się dawniey chwalił, iż iadł wnetrzności nieszczęśliwey Xzoy Lamballe i serce iey wyrwał, został tu w tych dniach aresztowany. Opierał się mocno. Jest on iuż czwarty raz aresztowany. Bywszy dyrektor Merlin prz. był do Paryża. Stychać iż maia iego i Cambaceres rady wezwać względem maiaćey się ułożyć Xiegi ustaw cywilnych. — Wyszło tu pismo usprawiedliwiające bywszego dyrektora Barras, że on nie był teraznieyszy rewolucyi przeciwny, złożył ieszcze d. 9 wręce Buonaparte swój urząd, że Buonaparte nie obracał do Bottot, iego sekretarza, wiado

mei mowy, ale do woysk w Tuillery, że związki przyiazi między Buonapartem i Barrasem wcale nie są naruszone, &c.

Nasi konsulowie obracaią teraz szczególicy swoią uwagę na poprawienie i pomnozenie marynarki. — Do Egiptu zamawiaią aktorow i tanecznic. ... Dowodcy szuanow Scepeau, Dautichamp, Sabieau i Turpin złożyli broń po zaszczyt rewolucyi i udali się do Angers. Inni negocyuią z jenerałem Hedouville. W Angers i innych miejscach wypuszczono iuż zakładników. — Krol Hiszpański pisał do Króla Neapolitańskiego mocny list za uwięzionym uczonym Dolomieu.

Ktoż nam teraz zaręczy (mowi Monitor) czyli pierwsi nasi urzędnicy nie będą uzurpatorami lub tyrannami? Jakież ma my względem nich zapewnienie? Jedno tylko moralność trzech mężow, z których jeden wielką reputacyą, a drugi nieograniczoną sławę posiada. Lecz to bespieczeństwo wyrownywa przynajmniej temu, iakie dotąd różne osoby, pokazujące się na wielkiej i odmieniaiącey scenie, osobie dawały. Przypuśćmy nawet, że ieden z 3 konsulow obeymie naywyższą władzę; przypuśćmy, że Buonaparte będzie tym uzurpatorem. Więć stałby się naśladowcą Cezara lub Kromwela! stałby się z bohaterą Francyi prostym łakomcą! zaćmiłby swą sławę i wystawiłby się na pugałty i spiski. Lecz nie! Buonaparte nadto okazał gieniuszu, żeby się miał porównać z osobami, których role, iak on sam wyraża, iuż są zarzucone. O iakież większe szczęście mogłby się ieszcze ubiegać, iak bydź zbawcą swej oyczyzny, przywrocicielem wolności i sprawcą pokoju dla świata?

Joubert, Bergasse, Doche. Lille, Porte i inni wyłączeni deputowani przystępują do nowej rewolucyi. — Konsulowie mianowali 14 kommisarzy z deputowanych, którzy nie należą do prawodawczych kommisarzy, żeby się udali do departamentów, w których okaże się opór przeciw nowej rewolucyi. Jakobini usiłowali zrobić w niektórych miejscach zamieszanie, lecz im się nie udało. — Słychać iż Sieyes pada w krotce od dawną ułożony plan nowej konstytucyi kommisayom prawodawczym. — Augereau ma być na liście nowych kandydatów do kommandy po Championecie, której się Macdonald nie podjął. — Zabranie przez Anglików dwóch Galionów Hiszpańskich, jest tym nieprzyjemniejsze dla nas, że część będących na nich pieniędzy, była dla floty Hiszpańskiej w Brest przeznaczona. Wypłynienie połączonej w Brest floty zapewne się przez to spóźni. W Kartagenie uzbraiają 5 liniowych okrętów, których między innym ma być przeznaczeniem zawieść do Malty żywność.

D. 25. Listopada.

Pod d. 22. wydali konsulowie następujący wyrok: "Złożenie urzędu przez Ob. Reinhard, ministra zagranicznych związków, jest przyjęte, i on mianowany jest pełnomocnym ministrem Francuzkiej republiki przy Helweckiej. Ob. Talleyrand Perigord mianowany jest ministrem zagranicznych związków na miejsce [Obywatela Reinharda]. — Przez inny wyrok pod tymże dniem mianowali konsulowie Ob. Forfait, na miejsce Ob. Bourdon, ministrem marynarki. Forfait był członkiem konstytucyjnego zgromadzenia, jest autorem wielu szacownych pism względem żeglugi i jednym z nadoświadczeńszych marynarzów. Ob. Bourdon jest mianowany do-

zorcą marynarki w portach 9 złączonych departamentów.

Wczoraj wydali konsulowie następujący wyrok: Art: 1. Armie Renu i Donau są pod nazwiskiem armii Renu złączone. Linia tej armii ma się od Genewy aż do Oppenheim rozciągać. Art: 2. Cztery nowe departamenty lewego brzegu Renu mają pod rozkazami i dywizyjnego generała 26 wojskową dywizyą stanowić. Art: 3. Przy każdej wielkiej armii ma się 3 lub 4 dywizyjnych generałów znajdować, którzy będą jako tymczasowi generał lejtnanci kommanderującego generała użyci. Minister wojny oznaczy ich na przełożenie kommanderującego generała. Mają być z dywizyjnych generałów i wszędzie gdzie się znajdą mieć kommandę. — Obywatel Merlin jest szefem szwadronu gwardyi konsulów, a reprezentant Barthelemy kommisarzem w departamencie Moze-li mianowany.

Minister wojenny Berthier wydał odezwę do popisowych, w której mówi: "Obywatele! Chciecie pokoiu; droga do niego jest zwycięstwo. Do broni Popisowi! Idźcie do waszych batalionów. Konsulowie wdychają nad stanem ogłoszenia, w jakim zostawiono obrońców oyczyzny, zatrudniają się nieustannie sposobami zaradzenia ich potrzebom. — Z Lil donoszą, iż Francuzcy emigranci, którzy się przed 4 laty przed Kale rozbili i w kabatach naszej cytaelli długi czas siedzieli, dziś zostali do zamku Ham przeprowadzeni. Obiecują oni sobie lepszy teraz los. — Generał Clarke przybył do Paryża. Barras go niecierpiał.

Przywroceny na nowo do ministrowstwa zagranicznych związków, Ob. Talleyrand Perigord, pisał pod dniem 20 za Ob. Jorry, który go dawniej oskarżył, do

ministra policyi następujący list: " Czyta-
łem z żalem, Obywatelu Ministrze, na li-
ście skazanych na wygnanie osobinie Jor-
ry. Jest to bardzo młody człowiek, któ-
rego błąd bardziej wymaga przebaczenia
niżeli surowości. Został w służbie rze-
pltej przy armii Włoskiej. Może w tym
pomencie, kiedy ta ustawa przeciw nie-
mu jest wydana, okrywa ją go chwalebne
czyny lub patryotyczna śmierć, gdyż iak mi
jest wiadomo Jerry nikogo nie obraził procz
mnie, o czym już dawno zapomniałem.
Proszę cię usilnie, oblię konsulow, żeby
go kazali z listy wymazać. — Nowy rząd
zda się (mowi Przyjaciel ustaw) przed
sięwziąć pewne środki względem regu-
gi neutralnych okręgów. Karsarstwo bę-
dzie ograniczone, gdyż więcej czyni szko-
dy niżeli pożytku. Konsulowie kazali so-
bie iak nuyprędzey podadź w tey mierze
rapport. — Jenerał Brune obeymie po
Championecie kommandę we Włoszech.

Osoby 1791 są iak uważaia nuywię-
cey teraz używane. Będą może kończyć,
rewolucyą, którą zaczęły. Talot i jenerał
Jourdan zostali z listy wyprowadzenia wy-
mazanemi. — Z Bankierami odbyta została
z rozkazu rządu konferencya na pożycz-
nie pieniędzy. — Armia Szwajcarska przy-
jęła z radością rewolucyą w Paryżu. Wo-
kolicach Tulozy usiłowali jakobini pada-
temnie dwie dywizye do nieposłuszeństwa
przywieść. — Xzeta Aremberg, Beaufort i
wiele innych, którzy się musieli z Belgii
oddalić, mają się nazad wrocić. Wiele
woysk z Hollandyi przesła już przez Ko-
lonią nad Ren. — Wiele osób, którzy przy-
muszoną pożyczkę zapłacili, darowali ją
dla oyczyzny. Ci którzy iey nie darowa-
li będą po 5 od st. prowizyi brali.

Z Brukseli d. 23 Listopada.

Kilka batalionow woyska, które
Hollandyi przybyły udały się od Luxem-
burga, 5ty regiment strzelcow jutro z tą-
ruszy dla udania się do armii Renu. — Wi-
ktor Latour-Maubourg członek zgroma-
dzenia konstytucyysnego i towarzyszy nie-
szczęścia Lafayetta przybył z Hollandyi
do Bruxelli i zaraz aresztowanym i uwię-
zionym iako emigrant został; lecz mini-
ster policyi uwiadomiony lepiej (po dniu
18 Brumaire) dał rozkaz wypuszczenia go
na wolność. Zda się pewną bydź rzeczą,
że Lafayette, Alexander Lameth, Bureau
de Puzy i wszyscy ci, którzy wraz z tym
jenerałem Francyą w roku 1792 opuścili,
zyskaia wolność powrocenia do Francyi.

Z Bazylei d. 23 Listopada.

Obywatel Ducos brat konsula przybył
z Paryżą do głównej kwatery jenerała
Malseny z zleceniem od rządu. Podług ie-
dnych, zlecenie to miało tylko obeymo-
wić potwierdzenie jenerała Malseny przy
kommandzie armii, którą dowodzi, po-
dług zaś drugich, zawierało moc zawar-
cia zawieszenia broni na miesiąc kilka w
czasie których negocyowanoby o pokoy,
lecz nagłe udanie się armii Francuskiej nad
Ren Szwajcarski, a szczególniey do Fry-
ktalu, gdzie znaczne zgromadziło się kor-
pus, niepewność tey wiadomości zda się
okazywać. Wszystko zapowiada, że ar-
mia Francuska, w krócie do Szwabii do-
stać się usiłować będzie. Jenerał Malsena
zakazał gazety w Stuttgardzie wychodzą-
cey pod tytułem: *Allgemeine Zeitung*, a
dyrektoryat Helwecki przeciwnie nakazał
dyrekcyi pocztowej zatrudnić się ułatwie-
niem, aby gazeta ta iak nuywiększy bieg
miała. Pokazuje się wyraźnie, że nie-
porozumienie między jenerałem Fran-
cuskim a dyrektoryatem Helweckim.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W N I E D Z I E L Ę D N I A 15. G R U D N I A 1799.

Z Berna d. 20. Listopada.

Jenerał Mainoni z oddziałem od 5000 ludzi zawsze się tu znajduje. Jenerał Monchoisi wraz z głównym swoim sztabem przybył dnia 17 do Lauzanny. Nazajutrz przybył oddział woyska składający przednią straż korpusu od 15tu tysięcy, który niebawnie ma tu przybyć. Wszystkie te woyska są przeznaczone na wzmocnienie armii jenerała Masseny. Francuzi ieden tylko teraz mają batalion woyska w dolinie Urseren i u S. Gotharda, spadłe śniegi czynią te miejsca zupełnie niedostępnymi dla woyska i dla dostawienia żywności strażom Francuzkim, a nadewszystko tym, które stoją w klasztorze kapucynów na gorze S. Gotharda; mieszkańcy doliny muszą wpośród wielkich śniegów robić sobie ścieżki niosąc na barkach swoich chleb przeznaczony dla tych żołnierzy. — Armia

Francuzka coraz bardziej skupia się nad Renem. — Nie dawno utworzono korpus grenadyerów, które się składa z grenadyerów różnych półbrygad. — Wewnątrz Szwajcaryi słabe tylko pozostały załogi dla zapewnienia spokojności publiczney. Wszystko zapowiadać zdaje się, że jenerał Massena ma zamiar napaść na Szwabię, co tym jest podobniejszym, że Szwajcarya w zupełnym jest niepodobieństwie żywienia dłużey armii Francuzkiej. Małe kantony w tak okropney znajdują się nędzy, że w innych kantonach dla tych nieszczęśliwych mieszkańców składają iak mużny. Jenerał Massena karat wyliczyć 70,000 fr. do kasy dobroczynney przeznaczoney na wsparcie tych nieszczęśliwych mieszkańców gor, którym nie pozostało nic więcej ani z żywności, ani z bydła, ani z sprzętów, ani z odzienia. W

Redakcyja Gazety Krakowskiej uwiadomia publiczność, iż prenumerata tej Gazety na przysztę pół roku, od 1 Stycznia 1800 do ostatniego Czerwca, zaczyna się w tym miesiącu. Z pocztą płaci się na najbliższym sobie pocztamcie 7t Pol 27, a bez poczty tu w Krakowie u JP. Maya na Floryańskiej ulicy pod Nrem: 507 Zł. Pol. skich 18.

małego wieśce Hospitale nie daleko S. Go-
tharda leżącej pokazała się zaraźliwa cho-
rba, przy odejściu ostatnich listów 13
już z niej umarło osób a 20 chorowało.

Z Rzymu d. 8. Listopada.

Deputowani w liczbie 4 mianowani
od Króla Jamé Sycylijskiego wczynie pier-
wszego wkroczenia armii Neapolitańskiej
do Rzymu, od dni kilku przybyli do nasze-
go miasta i urzędy swoje sprawować za-
częli. Deputowanemi temi są: Xzę Borg-
hese, Aldobrandini, margrabia Mafsimi,
Xiąże Gabrielli i kawaler Ricci. Poza-
wczoraj 3000 woyska Rofsyyskiego z Li-
worna do miasta naszego przybyło, które
d. 10 wdalszą do Neapolu uda się drogę.

Ogłoszono tu w tych dniach Kodicile
uczynioną w Walence przez z marłego Piu-

sa VI. iako dodatek do testamentu uczy-
nionego w Rzymie, który pozostał był po-
między papierami w czasie gdy go przy-
muszono opuścić Watykan. Kodycilla ta
pisana była d. 27 sierpnia 1799 zawiera
różne prywatne rozrządzenia względem
sukcesyi. X. Spina biskup Koryncki miano-
wany jest Exekutorem ostatniey Jego Woll.
Osoby składające świętę zmarłego Papieża
przybyły tu na dniu 3 z Walence, lecz
prafaci znajdujący się przy nim od Fran-
cuzow zatrzymani zostali.

Z Kolonii d. 25. Listopada.

Adiutant Jenerała Buonaparte prze-
jeżdżał dnia 23 przez Akwisgran a
naraiztr przez Düsseldorf, iedzie on śpie-
szno do Berlina z depezmami od konsulow.

DONIESIENIA.

*Ponieważ skurowego intrata w mieście C. K. Lublinie od 1 stycznia 1800 począ-
wszy, znowu przez licytację najwyższej dającemu zaarendowana zostanie, to tedy ni-
niejszym każdemu w powszechności obwieszcza się, i następnie do tej licytacji kon-
dyce razem obwieszcza się.*

1 *Præsum fisci czyli pierwsza do wywołania przeznaczona summa jest 9045 ryń-
czyli 36180 zł. pol.*

2 *Każdy zaarendować tę intratę chęć mający wadiom kwocie 200 ezer. zł. którą
przed licytacją złożone być powinny, opatrzyć się ma.*

3 *Każdy licytant ma gotową lub fideiussoryczną kaucyą na całoroczną kwotę
arendy opatrzyć się.*

4 *Każdy pachtarz, który przez podłożenia najwyższej ceny intratę tę skurowego
zaarendował od tego urzędu przynaglony będzie, by należącą arędy kwotę kwartalno-
mi ratami anticipatywe to jest z góry do cyrkularney kasy wyptacił.*

5 *Kontrakt z pachtarzem zwyczajnie w tym C. K. Cyrkularnym urzędzie Salva
Ratificatione wyższych rządów provisornie czyli interimalnie zrobiony będzie; dla
tego tedy.*

6 *Wszyscy arendować intratę chęć mający na dzień 11 grudnia r. b. z rana o go-
dzinie 9tej do Lubelskiej C. K. cyrkularnego urzędu kancelaryi stawić się mają.*

*Z C. K. Cyrkularnego Urzędu Lubelskiego, d. 9 Novembris 1799.
de Schmeltz, C. K. Starosta Cyrkularny.*

Ponieważ w Kr. mieście Wąwolnicy od 1go stycznia 1800 miejska propinatya, i
mostowe na trzy po sobie następujące lata przez licytacją w arendę najwyższej dają-

temu wypuszczają się; przeto się o tym donosi z tym dokładem, że się licytacya 13go grudnia 1799 w Wąwolnicy odprawi, a cena fiskalna propinacyi roczney w summie 959 zł. ryń. 35 kr. mostowego zaś w rocznym ogóle 13 zł. ryń. 44 kr. abwoła.

Z C. K. Lubelskiego urzędu Cyrkularnego d. 4go Listopada 1799.

F. Karol Szmelz C. K. Starosta Cyrkularny.

Per Magistratum Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis, medio præsentis publici Edicti omnibus & singulis quorum interest, aut quoquo demum modo interesse poterit notum redditur ad instantiam Joannis Weber & Ferdinandi Peterson jurevincentium sine ausu mendæ in via Executionis licitationis domus jure victi Francisci Szultz propriæ hic Lublini in platea Beatissimæ Virginis Mariæ de Triumpho sub Nro. 202 sitæ juxta actum detaxationis per quemlibet præviæ in Registratura vel circa ipsum actum licitationis inspicendum ad prærium 1430 fl. Rb. & 29 Xnis judicialiter detaxatæ in Magistratu hocce tertium terminum pro die 8va Januarii a. f. 1800 hora 9na mane in loco judicii præfixum haberi ubi quæstionis Domus nonnisi erga paratam pecuniam plus offerenti disvendetur ita ut accedens ad hanc licitationem liciti prælii securitatem demonstret & oblatum perse quantum videlicet medietatem intra 14 dies jam vero alteram medietatem in sex mensibus ad depositum Magistratuale comportare cum creditoribus eatenus convenire tenebitur. Omnes igitur emendi cupidi hisce inviantur ut præstituto die & hora horsum compareant. Datum Lublini die 8va 9bris 1799.

Vrabetz.

Jacobus Lewandowski.

A. Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus Cæs. Reg. Civit. Lublinensis.

Zykiewicz, secr

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznajmują tym Edyktem Panu Karolowi Głębockiemu dobr Zagaiowa i Rogowa w powiecie Proszowskim leżących dziedzicowi: że deputacya pupillarna magistratu Krakowskiego u sądow tych, o summe czter: złot: 100, żalobę na niego podała i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosila.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach, dziedzicznych znayduie się, iemuż Karolowi Głębockiemu adwokata tuteyszego Billewicza z jego szkoda i jego kosztem, zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług przepisu ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 23 Xbra 1799 o godzinie 9 z rana sam stanął, albo jeżeli takie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels.

Chrystiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi i zachodniey. W Krakowie d. 19 września 1799.

Ascher.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznajmują tym Edyktem Panu Franciszkowi Pętkowskiemu: że P. Michał Lewandowski u Sądow tych, o zniesienie czyli zakasfowanie umowy w Chęcinach dnia 17 czerwca 1786 roku uczynionej, niemniej o wydanie dokumentow czyli papierow, żalobę na niego i na wspólni-

ka sprawy Pana Xawerego Kłofkowskiego podał, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś Sady te nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, iemuż Panu Franciszkowi Pętkowskiemu adwokata tutajszego Bronickiego, z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług przepisu ordynacji sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: żeby w przeciągu go dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do poparcia tej sprawy za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikać mogącą, samby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

Olechowski.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakow. Galicyi Zachod. W Krakowied. 21. Oktobra 1799.

Ascher.

Dnia 23 Grudnia r. b. będzie w C. K. Radłowskiej kancelaryi Licytacja na wwerowanie w dobrym gatunku Wodki dla państwa Radłowskiego, przedsięwzięta.

Kwantum potrzebnej Wodki 2250 garcy wynosi; do ktorej licytacji będą także licytanci mniejszych partyow od 200 do 300 garcy przypuszczeni.

Ci, którzy ochotę sprzedania mają, zaprasza się ich na wzmiankowany dzień, rano o godzinie 9 do wzywz wspomnianej kancelaryi Radłowskiej. Pierwsza wywołania Cena ustanowiona jest 52 kr. za garniec.

W Ni-potomicach d. 10. Grudnia 1799.

Postel.

Ces. Kr. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Mateuszowi Czarnkowi, że Pan Jan z Dukli Małachowski u Sądów tych, o wydanie sobie summy 242 zł. pol. 10 gro. z summy 42,118 zł. pol. 28 gro. w depozycie sądowym złożonej, załobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sady te niemając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, iemuż obżałowanemu adwokata tutejszego Zarzeckiego z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług przepisu ordynacji sądowej rozpocznie się, i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest: d. 21. Xbra 1799 r. sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić i podług przepisu tych środków prawa używał, które na swą obronę za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikać mogącą, samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

Joz. de Cronenfels.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej. W Krakowie d. 18. Września 1799.

Elsner.